

Tábori Frigyes méltatása

„Taksonyért Emlékérem” díj átadása alkalmából

A Taksonyért Emlékérem egy különös elismerés, rangját, súlyát a Taksonyban élő, Taksonyért tenni vágyó, munkálkodó már kitüntetett személyek adják.

Különös elismerés azért is, mert saját közösségünkben méltathatunk egy olyan értékes személyt, akire mindannyian büszkék lehetünk.

Aki a mai napon az Emlékérem tulajdonosává válik, 1950. július 30-án született Taksonyban.

A helyi általános iskolában végzett tanulmányait követően egy ipari iskolában női-férfi fodrásznak tanult, majd a családi fodrászatban, édesapja mellett kezdett dolgozni, folytatva a harmadik generációs tradíciót.

Mindeközben, szüleitől és nagyszüleitől öröklött zenei tehetségét kamatoztatva, 9 éves korában kezdett harmonikán tanulni Kátai Bertalan tanár úrnál, majd 13 éves korában Tóth János, akkori taksonyi plébános tanította harmóniumon játszani és arra kérte, hogy a

vasárnapi miséken és esküvőkön zenéljen. Emiatt gyakran Oltai igazgató úrtól kellett szombatoként az iskolából elkéredzkednie, ha éppen házasságkötés volt.

1978 szeptemberétől Jancsó Imre atyával kezdett kántorkodni, ő tudta, hogy díjazottunk már többször helytállt, így munkaszerződést ajánlott neki, hiszen gyerek és felnőtt énekkarra, sekrestyésre és hitoktatóra is szükség volt és ő egyszemélyben képviselte mindezt.

A munka melletti érettségit 1979-től a kántorképző, majd hitoktatói és teológiai tanulmányok követték.

Amikor lektor, aztán akolitus lett, áldoztathatott, így elsöpéntekenként a betegekhez is eljárt.

A hittanórák elején a gyerekeknek a vasárnapi énekeket kellett énekelniük, könnyen megtanulták azokat, így be tudtak kapcsolódni a misén. Szükség volt egy énekkarra, ezért is kezdte a gyermekeket különböző hangszereken zenére tanítani a kántori éve alatt, ahol helyet kapott a harmonika, furulya, dob, trombita, gitár és szintetizátor.

Előfordult, hogy kottákért Bécsbe is elutazott, Jancsó atyával együtt kigondolták, mely énekeket vegyék be a repertoárba. Ahhoz, hogy a gyerekek is megismerjék ezeket az új számokat, gyakorolni kellett, így alakultak ki a pénteki próbák, sokszor a gyerekek mindjárt el is végezték az első pénteki gyónást, áldozást, így előfordult, hogy amikor 30 gyerek is részt vett első pénteken, nem volt elegendő ruha, hogy minden ministránsnak jusson. Taksonyban elindult a lelki élet.

Generációk nőttek fel a kezei alatt, a gyerekekkel rengeteget játszott, a plébánia alagsorában zenés-táncos multságokat szervezett, kirándulásokkal, betlehemes és pásztorjátékokkal összefogta a fiatalokat. Ezek a gyerekek egy közösség részévé váltak, ami még ma is emlékezetes és megható pillanatokkal idéz, könnyeket csalva sokak szemébe.

Hamarosan hírük kelt, hisz nem volt máshol gitáros gyerekénekkar, ezért sokfelé hívták őket vendégszerepelni. Bejárták az országot, de a határátlépés sem ijesztette meg, így egy európai körútra is vállalkozott, ahova három fiataikorúval nekiindult, és egy hónapig meg sem álltak... de volt, hogy a Csati-parton főztek bográcsban, tollasoztak, játszottak, vagy Cserkeszölön, a présház udvarán sáttortáboroztak.

Jól látható, hogy díjazottunk nagyon meghatározó személyiség mindmáig, hisz a mai Dalos Bogarak működése is az ő elvein alapszik, nagymértékben a tőle szerzett tapasztalatok táplálják.

Elszántsággal és hihetetlen munkabírással végzi közösségteremtő és – építő munkáját nagyon fiatal kora óta mind a közelmúltig. Ennek az is bizonyítéka, hogy 2016-ban szervezett egy kórustalálkozót, ahova volt tanítványait meghívta és a régi ministránsokkal együtt megtelt a művelődési ház.

Ezt a tevékenységet folytatta 2022-ig, közben párhuzamosan Szigetújfaluban, Szigetcsépen és Szigetszentmiklóson német nemzetiségi énekkarokat is vezetett.

Összességében elmondható díjazottunkról, hogy bármit tesz, azt szívvel-lélekkel teszi, legyen szó akár zenetanításról, erkölcsi, hitbéli nevelésről, katolikus egyházközösségben végzett szolgálatról. Életútja áldozatkész tevékenysége szerteágazó.

A kitüntetések mindig a legkiválóbbaknak szólnak. Akik az elmúlt években az Emlékérem tulajdonosaivá lettek életútjaik, tetteik által tiszteletre méltó személyiségek, akik a közösség számára példaképként élnek. Éppen ezért az érem egyben felelősséget is jelent a jövőre nézve és biztosan tudom, hogy a mai napon kitüntetett személyt még inkább arra sarkallja, hogy példamutató magatartásával továbbra is a köz érdekében tevékenykedjen.

A közjó szolgálata minden keresztény emberre kötelemeket ró, a keresztény embernek, és a hitből fakadó erényeknek ott a helye a közéletben, ahol reméljük még ő is sokáig jelen lesz és keresztény életével, példamutató értékrendjével, személyiségével továbbra is gazdagítja közösségünket.

A lakosság javaslatának figyelembevételével, Taksony Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete a 2023-as évben a „Taksonyért Emlékérem” díjat Tábori Frigyesnek adományozza.